

JAAP DE KRUIF, SENIOR ADVISEUR GRONDBELEID, METRUM

Integraliteit in praktijk onbegonnen werk

Wegens 'invoeringsperikelen' zal de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) op z'n vroegst 1 januari 2009 in werking treden. De wet beoogt 25 vergunningen bijeen te brengen in een nieuwe omgevingsvergunning. Kappen in het woud van vergunningen is natuurlijk prettig. Maar hoe handig is zo'n omgevingsvergunning eigenlijk in de praktijk? Kleven er ook bezwaren aan de omgevingsvergunning?

"Dat de invoering van de Wabo is uitgesteld, wekt geen verwondering. Ik ben benieuwd hoe minister Cramer de niet mis te verstane kritiek van de VNG en de resultaten van pilotprojecten gaat doorvertalen in een aanpassing van de wet. Een groot aantal gemeenten heeft in de praktijk met de omgevingsvergunning gewerkt en zet grote vraagtekens of de doelstellingen van de wet – te

weten het verbeteren van de dienstverlening, verlagen van de administratieve lasten, versoepelen en transparanter maken van procedures – kunnen worden gehaald. Het blijkt dat het voor de klant absoluut niet eenvoudiger en transparanter wordt, en voor gemeenten zit er door de benodigde aanpassing van werkprocessen en het ontwerpen van een ICT-infrastructuur een dermate hoog kostenplaatje aan, dat de vraag is of het rendement daar tegen op weegt.

De integraliteit van de aanvraag blijkt in de praktijk juist op grote bezwaren te stuiten. In de aanvangsfase van grote projecten heb je namelijk niet alles al op een rijtje. En dan moet je al met monumentenvergunningen en dergelijke aan de slag: dat kan dus helemaal niet. Dan verval je uiteindelijk toch weer in een systeem van deelvergunningen. Waarom dan niet de gemeenten de vrijheid geven om de bestaande processen te stroomlijnen? Dan heb je de Wabo helemaal niet nodig. Ook de termijnen die in de wet

BuildingBusiness
nr. 8 / okt. 2007

genoemd worden, namelijk acht weken voor een eenvoudige aanvraag en 26 voor een ingewikkelde aanvraag, blijken bij lange na niet voldoende. Daarmee creëer je een maanden durend proces van informeel vooroverleg, daar schiet je dus niets mee op als het gaat om tijdswinst. Bij een complexe vergunning heb je te maken met inspraakprocedures en uitgebreide omgevingsonderzoeken, bijvoorbeeld in verband met luchtkwaliteit, akoestiek en externe veiligheid. Die voorbereidingsprocedures zijn dermate lang dat de zorg bestaat dat de wettelijke termijn van 26 weken niet kan worden gehaald. Wat de grote kosten voor de gemeenten betreft voor het inrichten van een helpdesk en een digitaal loket en de implementatie in de gemeentelijke organisatie, vinden de gemeenten dat VROM daar maar aan mee moet betalen. Dat kun je kinderachtig vinden, maar aan de andere kant worden zij wél geconfronteerd met wetgeving waarvoor ze het instrumentarium niet bezitten om die uit te voeren."